

ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมต่อลักษณะ
มุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบาร์
อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

Effects of an Existential Counseling Group on Future Orientation Score and
Rehabilitation of Drug Addicted People in Songkhla Province

สุพัชญา ดวงคง^{1*}, นิรันดร์ จุลทรัพย์² และ วลัยยา ธรรมอภิบาล อินทนิ²

Supatchaya Doungkong^{1*}, Niran Chullasap² and Wanlaya Thamaphiban Inthanin²

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ^{1*}

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ²

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมต่อลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ จากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบาร์ อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ที่มีระดับคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 16 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม แต่ใช้วิธีการจัดกิจกรรมกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมต่อลักษณะมุ่งอนาคต ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน และตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ Wilcoxon Signed Ranks Test ผลการวิจัยพบว่า

ลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในกลุ่มทดลอง หลังได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมต่อลักษณะมุ่งอนาคต ($M=95.13$, $SD=4.01$) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($M=75.63$, $SD=3.15$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติด กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมต่อลักษณะมุ่งอนาคตแบบเป็นอิสระจากกัน ($Mean Rank=12.50$) สูงกว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ จากการใช้ยาเสพติดกลุ่มควบคุม ($Mean Rank=4.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในกลุ่มทดลอง หลังได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ลักษณะมุ่งอนาคตระยะติดตามผลไม่แตกต่างจากระยะหลังการทดลอง

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ที่ใช้ยาเสพติด ครอบครัว ชุมชน องค์การศาสนา ควรเสริมสร้างพลัง ให้กำลังใจ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดให้มีความพร้อมต่อการใช้ชีวิตต่อไปในอนาคต

คำสำคัญ: การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม, ทฤษฎีอัตถิภาวนิยม, ลักษณะมุ่งอนาคต, ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติด

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: psy_pingpong@hotmail.com เบอร์โทรศัพท์ 093-1341788)

Abstract

This experimental research aimed to investigate the effects of an existential counseling group on future orientation score and rehabilitation of drug addicted people at Pondok Yalannanbaru, Thepha District, Songkhla Province. Sixteen participants having the future orientation scores under the 25th percentile were recruited for this study. Participants were simply randomized through casting and then dividing into one control and one experimental group with 8 participants in each group. The experimental group received an existential counseling while the control group received group activities. The measurement tools were future orientation scales and the existential counseling group on future orientation. Validity of the research instruments was tested by 3 experts. Reliability was tested using Cronbach's Alpha coefficient yielding a value of 0.90.

Results revealed that the future orientation of rehabilitation from drug addicted people in the experimental group ($M=95.13$, $SD=4.01$) before receiving the existential group counseling showed higher future orientation ($M=75.63$, $SD=3.15$) than the control group ($p<0.05$). Wilcoxon signed rank test was performed.

In terms of the future orientation of rehabilitation, the experimental group (*Mean rank*=12.50) had higher score than the control group (*Mean rank*=4.50) ($p<0.001$). Mann-Whitney U test was also performed.

It was found that the future orientation of rehabilitation scores between the two groups were not different during the follow-up period when compared with the post-experimental period.

Therefore, conclusion is that existential counseling can increase the self-efficacy of narcotic rehabilitation. It has a positive effect on future orientation score, ability to set goals, having a map plan and then stick to it in order to increase perceived self-esteem, and get along well with others. In addition, families, communities, and religious institutions should empower and support drug addicts to live their lives.

Keywords: Counseling, Drug Addiction, Existential Theory, Future Orientation, Rehabilitation

บทนำ

สำนักงานยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ ได้ให้ความสำคัญกับปัญหายาเสพติด ยาเสพติดเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นต่อเนื่องมายาวนานจากหลายประเทศ ทุกประเทศต่างตระหนักถึงผลจากปัญหายาเสพติดที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่อมวลมนุษยชาติ องค์การสหประชาชาติได้กำหนดให้วันที่ 26 มิถุนายนของทุกปีเป็นวันต่อต้านยาเสพติดโลก (Office of the Narcotics Control Board, 2015)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับปัญหายาเสพติด โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติและรัฐบาลมีเจตนารมณ์และความตั้งใจอันแน่วแน่ที่จะลดระดับปัญหายาเสพติด และปัญหาที่เกี่ยวข้องให้ได้มาก

ที่สุด เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการค้าเสรี ชีวิต ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินความสงบสุขของประชาชน และสังคมโดยรวม ซึ่งในการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2557 ได้กำหนดให้ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาเฉพาะหน้า ที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและจัดการกับปัญหาอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงต่อเนื่องให้เบ็ดเสร็จ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) ได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558 โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อลดปริมาณ ผู้เข้าสู่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด นำคนออกจากวงจรการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เห็นอย่างชัดเจน จนไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมและประชาชน (Office of the Narcotics Control Board, 2015)

ปอเนาะยาลันนาบาร์ เป็นปอเนาะที่รับเยาวชนที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และเปิดรับผู้ที่สมัครใจก้าวออกสู่เส้นทางสายใหม่ในชีวิต โดยการใช้หลักศาสนาขัดเกลาคใจของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ให้เกิดการรักตนเอง รักครอบครัว รู้จักที่จะทำความดี สร้างจิตใจของตนเองให้เข้มแข็งพอที่จะกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จำเป็นต้องใช้หลักศาสนาในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ปอเนาะยาลันนาบาร์จึงมุ่งเน้นให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีใจสู้ ให้มีกำลังใจมากพอที่จะสู้กับสมองที่ติดยา โดยมุ่งให้พวกผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพเกิดความศรัทธาอย่างสูงสุด ถ้าไม่เกิดศรัทธาที่จะเลิกก็ไม่มีความตั้งใจที่จะรักษาให้หายได้ และเมื่อสิ้นสุดการอบรมแล้วผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพต้องกลับคืนสู่ชุมชน เป็นคนดีของสังคม จึงต้องเริ่มต้นด้วยการให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีค่า ภูมิใจที่ได้มาเรียนรู้และตัดสินใจเลือกทางสายใหม่เพื่อเป็นทางนำไปสู่สวรรค์ ซึ่งต้องเกิดจากศรัทธาอย่างแท้จริง (Office of Yalannanbaru, 2015)

ดังนั้นการที่จะให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพไม่หันไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จำเป็นต้องเร่งสร้างภูมิคุ้มกัน โดยการปลูกฝังผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพให้เกิดการคิดดีและทำความดี ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหา ป้องกันหรือลดความเสี่ยงลง และสร้างภูมิคุ้มกันให้เกิดขึ้นกับผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติด คือการสร้างเป้าหมายในชีวิต ซึ่งการมีเป้าหมายในชีวิตเป็นเรื่องที่สำคัญ เพื่อช่วยให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดค้นพบสิ่งที่ตนเองต้องการและมีความหวังในอนาคต ทำให้เกิดความเชื่อมั่นและมุ่งมั่นพยายามไปให้ถึงเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ จึงจะทำให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดเกิดความมุ่งมั่นตั้งใจยึดมั่นในความสำเร็จมากกว่าการใช้เวลาอยู่กับตัวกระตุ้นให้เกิดการอยากใช้ยาเสพติด บุคคลที่ดีควรมีลักษณะมุ่งมั่นอนาคต โดยเล็งเห็นถึงความสำคัญของอนาคต มีความสามารถในการคาดการณ์ไกล รู้จักวางแผนเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายในอนาคต สอดคล้องกับ Udomleartprecha (2009) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีลักษณะมุ่งมั่นอนาคตเป็นบุคคลที่สามารถคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของอนาคตและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายในอนาคต รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการรอดได้รอได้อย่างเหมาะสม และบุคคลที่มีเป้าหมายจะมีความตั้งใจและความพยายามทำพฤติกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายในอนาคต นอกจากนี้ Nurmi (1991) ได้กล่าวว่าลักษณะมุ่งมั่นอนาคตเป็นลักษณะที่ซับซ้อนที่พัฒนาขึ้นในตัวบุคคลอย่างเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การดูความเป็นไปได้ เป็นขั้นการประเมินถึงความเป็นไปได้ของจุดมุ่งหมายหรือความต้องการในอนาคต ตลอดจนแผนปฏิบัติการที่ได้วางไว้ว่าจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ผลตอบแทนที่ได้รับจากกระบวนการนี้จะ

ส่งผลต่อการมีลักษณะมุ่งอนาคตของบุคคล หากสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคลเป็นไปตามที่คาดหวังหรือต้องการ บุคคลก็จะมีลักษณะมุ่งอนาคตเพิ่มมากขึ้น แต่หากว่าสิ่งที่คาดหวังไว้ไม่เกิดขึ้น บุคคลก็จะขาดความเชื่อมั่นในอนาคต

การส่งเสริมและพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตจะช่วยให้บุคคล โดยเฉพาะผู้ที่หลงผิดไปใช้ยาเสพติดให้เกิดแรงจูงใจที่จะแสวงหาคุณค่าและยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และมีจุดมุ่งหมายในการที่จะสร้างสรรค์ตนเองและสังคมให้ดีขึ้น จึงส่งผลให้สังคมไทยมีประชาชนที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Mischel (1974) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่า หรือมากกว่าที่จะได้รับในปัจจุบัน มีการวางแผนเพื่อปฏิบัติ ตลอดจนควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตนต้องการในอนาคต ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่จะส่งเสริมให้บุคคลเป็นผู้ไม่ประพฤติดังปฏิบัติผิดกฎระเบียบของสังคม มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองและไม่ล้าสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นมีความมุ่งมั่นเพียรพยายามต่อสู้ฟันฝ่าปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ได้ มีความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีแบบแผนในการดำเนินชีวิตเพื่อผลที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมที่มองว่า มนุษย์แต่ละคนมีลักษณะเฉพาะของตนเอง แต่ละคนมีคุณค่ามีศักยภาพในการดำรงอยู่ของตน สามารถค้นหาความหมายให้กับชีวิตของตนเองได้ โดยมนุษย์มีเสรีภาพในการเลือกที่จะเป็นหรือไม่เป็น ทำหรือไม่ทำสิ่งต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมหนึ่ง ๆ ดังนั้นมนุษย์ต้องมีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจ การเลือกและการดำรงอยู่ของตน เพราะมนุษย์มีลักษณะเฉพาะเป็นของตัวเอง (Frankle, 1967)

จากความสำคัญที่กล่าวไว้ข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมต่อลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ จากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบารู อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา โดยเลือกรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม เพื่อที่จะช่วยเหลือผู้ที่เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพให้สามารถที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายของตนเอง สามารถแยกแยะถูกผิด ยอมรับในสิ่งที่ตนเองเลือก มีแบบแผนในการดำเนินชีวิตและเดินไปตามแผนที่ตนเองได้ตั้งไว้ เพื่อที่จะสามารถเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุขไม่กลับไปเสพยาเสพติดซ้ำ

วัตถุประสงค์วิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ จากการใช้ยาเสพติดก่อนและหลังการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ จากการใช้ยาเสพติดระหว่างกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ทำกิจกรรมกลุ่ม
3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ จากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบารู

สมมติฐานวิจัย

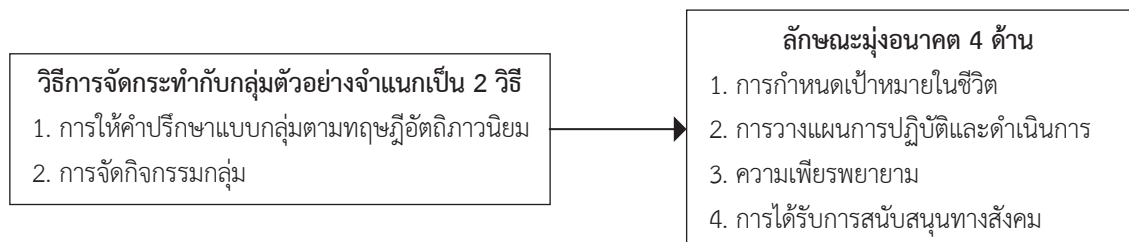
1. ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม มีลักษณะมุ่งอนาคตในระยะหลังการทดลองสูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง

2. ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในระยะหลังการทดลอง

3. ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบารู ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ในระยะติดตามผลการทดลอง 4 สัปดาห์ มีลักษณะมุ่งอนาคตไม่แตกต่างจากระยะหลังการทดลอง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ May (1967) มาประยุกต์ใช้ในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มุ่งช่วยให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบารู ได้ค้นหาความหมายในชีวิต เกิดการเรียนรู้ รู้จักตนเองและผู้อื่น เข้าใจถึงศักยภาพของตนเอง เข้าใจโลก เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบข้าง มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองและมีความมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบารูได้ใช้เสรีภาพในการตัดสินใจ ไม่หนีความรับผิดชอบในการตัดสินใจเป็นของตัวเอง ไม่ใช่หวังให้ผู้อื่นตัดสินใจให้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ผ่านขั้นตอนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sample) โดยทำการวัดก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลการทดลอง (Two – Groups Pretest – Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบารู ที่หมู่บ้านเกาะแลหนัง ตำบลปากบาง อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ในระหว่างเดือน สิงหาคม - กันยายน พ.ศ. 2559 จำนวน 80 คน โดยมีคุณสมบัติ ไม่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สามารถอ่านและเขียนภาษาไทยได้ และยินยอมเข้าร่วมกิจกรรมตลอดการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบารูที่มีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนด และมีคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าเปอร์เซนไทล์ที่ 25 ลงมาจากการทำแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต จากนั้นสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random

Sampling) จำนวน 16 คน และสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับสลาก (Lottery) เข้ากลุ่มทดลองจำนวน 8 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 8 คน ตามแนวคิดของ Shertzer, & Stone (1976) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ควรมีสมาชิกประมาณ 4 - 8 คน เพราะถ้าสมาชิกมากกว่าที่กำหนดจะทำให้กลุ่มแตกเป็นกลุ่มย่อยได้ง่าย กลุ่มขนาดใหญ่จะกลายเป็นกลุ่มการเรียนการสอนมากกว่าจะเป็นกลุ่มให้คำปรึกษาโดย กลุ่มทดลอง คือ กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม และกลุ่มควบคุม คือ กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทั่ว ๆ ไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ต่อลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ จากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบารู จำนวน 10 ครั้ง โดยมีขั้นตอนดังนี้

ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ

ครั้งที่ 2 - 9 ดำเนินการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม โดยมีขั้นตอนการให้คำปรึกษาครอบคลุมตัวแปรทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดเป้าหมายในชีวิตด้านการวางแผนและการดำเนินการด้านความเพียรพยายาม และด้านการได้รับการสนับสนุนทางสังคม

ครั้งที่ 10 ยุติการให้คำปรึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต ข้อคำถามประกอบด้วยข้อความที่มีความหมายในทางบวกและข้อความที่มีความหมายในทางลบ โดยสร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ลักษณะคำตอบแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ จริงมากที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย โดยข้อคำถามครอบคลุม ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดเป้าหมายในชีวิต จำนวน 7 ข้อ ด้านการวางแผนและดำเนินการ จำนวน 10 ข้อ ด้านความเพียรพยายาม จำนวน 6 ข้อ ด้านการได้รับการสนับสนุนทางสังคม จำนวน 7 ข้อ รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบารู ที่พัฒนาแล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน โดยพิจารณาข้อคำถามในแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบารู ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ คัดเลือกข้อดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 นำแบบวัดที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติด ที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพจิตตารมณ์ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นเตรียมการ

1. ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ถึงศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า ค่ายสิรินธร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลการดำเนินการ ทำวิจัยในปอเนาะญาลันนันบาร์

2. หลังจากได้รับอนุมัติแล้ว ผู้วิจัยได้เข้าพบผู้อำนวยการศูนย์ปอเนาะญาลันนันบาร์ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบาร์

ขั้นตอนการ แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลองผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการทดลอง โดยให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบาร์ตอบแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต แล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

2. ระยะทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในกลุ่มทดลองด้วยตนเอง ตามโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม กำหนดตารางการให้คำปรึกษากลุ่มและดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม สถานที่ทดลองคือ ห้องทำกิจกรรมกลุ่ม ทำการทดลองเป็นกลุ่ม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง จำนวน 5 สัปดาห์ ครั้งละประมาณ 60 - 90 นาที รวม 10 ครั้ง

3. ระยะหลังการทดลอง เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต และนำคะแนนที่ได้เก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post test)

4. ระยะติดตามผลการทดลอง 4 สัปดาห์ ให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและนำคะแนนที่ได้เก็บไว้เป็นคะแนนติดตามผล (Follow Up)

นำข้อมูลตรวจสอบความถูกต้องให้ครบถ้วนเพื่อเตรียมวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติด ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยใช้วิธีการทดสอบของ The Wilcoxon Signed Ranks Test

2. เปรียบเทียบคะแนนผลต่างลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติด หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม กับกลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม ตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม โดยใช้วิธีการทดสอบของ Mann - Whitney U Test แบบเป็นอิสระจากกัน

3. ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบาร์ ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ในระยะติดตามผลการทดลอง 4 สัปดาห์ มีลักษณะมุ่งอนาคตไม่แตกต่างจากระยะหลังการทดลอง โดยใช้วิธีการทดสอบของ Wilcoxon Signed Ranks Test

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ขออนุมัติการวิจัยจากศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า ค่ายสิรินธร และผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยให้กับเจ้าหน้าที่ปอเนาะญาลันนันบาร์และผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อขอความร่วมมือในการทำแบบวัด และพร้อมลงนามในใบยินยอม นอกจากนี้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพสามารถจะยกเลิกหรือออกจากการศึกษาในครั้งนี้ เมื่อใดก็ได้ตามความต้องการ โดยไม่มีผลกระทบต่อการเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพในครั้งนี้ สำหรับข้อมูลที่ได้จากการทำวิจัยจะถูกเก็บไว้เป็นความลับและนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม

ผลวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ที่เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบารู เพศชาย ที่มีอายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไป จำนวน 16 คน

2. เปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติด ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ตาราง 1 เปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติด ในระยะหลังการทดลองและก่อนการทดลอง ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ลักษณะ	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		Mean	Sum of	Z	P-Value
มุ่งอนาคต	M	SD	M	SD	Rank	Rank		
กลุ่มทดลอง	75.63	3.15	95.13	4.01	4.50	36.00	-2.53	0.005*
กลุ่มควบคุม	76.37	6.50	115.50	8.22	4.50	36.00	-1.28	.204

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 1 พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม และพบว่า หลังได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมต่อลักษณะมุ่งอนาคตในกลุ่มทดลอง ($M=95.13$, $SD=4.01$) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($M=75.63$, $SD=3.15$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบคะแนนผลต่างลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติด ก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มกับกลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม ตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนผลต่างลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติด หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม กับกลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม

ตัวแปร	Mean Rank		U	P-Value
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม		
ลักษณะมุ่งอนาคต	12.50	4.50	-3.593	< 0.001

จากตาราง 2 พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมต่อลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. การติดตามผลการทดลอง 4 สัปดาห์ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะ
ญาลันนันทบุรี ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม

ตาราง 3 ติดตามผลการทดลอง 4 สัปดาห์ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลัน
นันทบุรี ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม

ลักษณะมุงอนาคต	หลังทดลอง		ติดตาม		P-Value	Mean Rank	Z	Sum of Rank
	M	SD	M	SD				
กลุ่มทดลอง	95.13	4.01	96.25	3.81	2.50	10.00	-1.84	.006

จากตาราง 3 พบว่า ลักษณะมุงอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในกลุ่ม
ทดลอง หลังได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ลักษณะมุงอนาคตระยะติดตามผลไม่แตกต่างจากระยะหลังการ
ทดลอง

อภิปรายผล

ลักษณะมุงอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในกลุ่มทดลอง หลังได้รับ
การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมต่อลักษณะมุงอนาคตสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากในระยะก่อนการทดลองนั้น จากการตอบแบบประเมินลักษณะมุง
อนาคตพบว่า กลุ่มทดลองมีความเข้าใจในความคาดหวังของตนเอง ถึงแม้ว่าการมองถึงเป้าหมายในชีวิตไม่
ค่อยชัดเจน แต่ก็ยังตระหนักถึงพฤติกรรมของตนเองที่ผ่านมาที่ส่งผลเสียต่อตัวเองได้ แต่ภายหลังจากเข้าสู่
กระบวนการให้คำปรึกษา กลุ่มทดลองมีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น สามารถกำหนดเป้าหมายในชีวิต
มีการวางแผนและดำเนินการ มีความเพียรพยายาม การยอมรับการได้รับการสนับสนุนทางสังคม อีกทั้งกลุ่ม
ทดลองได้รับฟังแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างสมาชิกกลุ่ม ทำให้เกิดการเรียนรู้ ตระหนักในตนเองมากขึ้น
ค้นพบเอกลักษณ์ของตนเองและเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่มีความหมายกับบุคคลอื่น ทั้งนี้เพราะการให้
คำปรึกษากลุ่ม เป็นการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นในลักษณะที่เป็นธรรมชาติของบุคคลปกติ ผู้ซึ่งกำลังประสบ
กับปัญหาอันเป็นผลให้เกิดการรบกวนการดำเนินชีวิต ดังนั้นบรรยากาศของความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม จึง
มีลักษณะของความเห็นอกเห็นใจ และสนับสนุนให้กำลังใจอย่างเด่นชัด ซึ่งภายใต้ความสัมพันธ์ลักษณะนี้
สมาชิกกลุ่มจะสามารถเปิดเผยความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองในสภาพแวดล้อมที่รู้สึกปลอดภัย
สอดคล้องกับแนวคิดของ Gazda (1989) ประโยชน์ของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มได้พบว่า
สมาชิกคนอื่น ๆ ก็มีปัญหาเช่นเดียวกับตนเอง การยอมรับ การสนับสนุนจากสมาชิกภายในกลุ่มจะกระตุ้นให้
สมาชิกในกลุ่มยอมรับที่จะเผชิญกับปัญหาของตนเอง สมาชิกมีโอกาที่จะเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาของสมาชิก
คนอื่นด้วยการสังเกต สมาชิกแสดงพฤติกรรมและความรู้สึกของตนเอง ตลอดจนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ
ตนได้จากการที่ตระหนักถึงความปลอดภัย ความไว้วางใจสมาชิกคนอื่นภายในกลุ่ม สมาชิกเรียนรู้ที่จะมีการ
ให้และรับความช่วยเหลือตามบทบาทของตนภายในกลุ่ม การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมักจะทำให้สมาชิกใน
กลุ่มต้องการที่จะได้รับการช่วยเหลือเป็นรายบุคคล บรรยากาศแห่งความเป็นกันเองในกลุ่ม เนื่องจากการให้

คำปรึกษาแบบกลุ่มจะถูกจัดขึ้นเมื่อมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเด่นชัด ดังนั้นกลุ่มจึงมีแนวโน้มที่จะประกอบด้วยสมาชิกที่มีปัญหาในลักษณะที่มีปัญหาที่คล้ายคลึงกัน ส่วนวิธีดำเนินการสมาชิกจะได้รับการสนับสนุนให้มีการอภิปรายปัญหาด้วยความเป็นตัวของตัวเอง กลุ่มจะมีการประชุมกันจนกระทั่งปัญหาของสมาชิกส่วนใหญ่ได้รับการแก้ไข และมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์กันในช่วงระยะเวลาสั้นๆ (Trotzer, 1989) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Udomleartpreecha (2009) ศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎี อัตถิภาวนิยมต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมมีลักษณะมุ่งอนาคตในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลมากกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ในขั้นตอนการยุติการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ยังพบว่าสมาชิกกลุ่มเปิดเผยตัวเองมากยิ่งขึ้น โดยสามารถเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของตนเองได้อย่างเปิดเผย มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน แสดงให้เห็นถึงการเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือห่วงใยกันเพิ่มมากขึ้นอย่างสังเกตเห็นได้ชัดเจน

ส่วนลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติด กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมต่อลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เนื่องจากกลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมตามโปรแกรมที่กำหนดไว้ 10 ครั้ง ซึ่งกระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเน้นสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้รับคำปรึกษา และสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกกลุ่ม ทำให้สมาชิกกลุ่มเกิดการผ่อนคลาย ไม่กดดัน กล้าที่จะเปิดเผยตนเองมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมมีประโยชน์ ในฐานะเป็นเครื่องมือในการช่วยเหลือให้ผู้เข้ารับคำปรึกษาเปลี่ยนแปลงเจตคติ ความคิด ความรู้สึก ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และค้นพบศักยภาพของตนเอง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมมาประยุกต์ใช้ ซึ่งแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวเป็นกระบวนการที่ผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา ร่วมเดินทางเพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถเผชิญกับมิติของชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถใช้ศักยภาพที่ตนเองมีอยู่อย่างเต็มที่ ผู้ที่มารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดเป็นผู้ที่มีสภาพจิตใจตกอยู่ภายใต้อะไรบางอย่าง ดังเช่นเป้าหมายของการให้คำปรึกษา จึงมีเป้าหมายเพื่อมุ่งฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้รับคำปรึกษาให้รู้สึกดีขึ้น มีพลังและสร้างกำลังใจให้กับตนเองและสมาชิกกลุ่ม เป็นการช่วยให้สมาชิกกลุ่มมีสติกับสิ่งที่ตนเองทำอยู่ และการนำตนเองออกจากสถานการณ์ที่ต้องเผชิญอยู่ โดยการกระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษาได้รับรู้ว่ามิอะไรบางอย่างเกี่ยวกับตัวเขาเอง ที่ตนเองทราบหรือเข้าใจแล้ว เรียนรู้ที่จะสร้างสัมพันธภาพและเพิ่มประสิทธิภาพทักษะทางสังคม ได้แสดงความรู้สึก ความต้องการของตนเอง ทำให้เกิดความรู้สึกถึงการยอมรับจากกลุ่มจากการได้ข้อมูลย้อนกลับ ทำให้รับรู้ว่าคุณค่าของตนเองอย่างไร ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาที่กล้าที่จะเปิดเผยตนเองมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็เรียนรู้ที่จะรับฟังผู้อื่นด้วยความจริงใจและเต็มใจ ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นตนเองจะสนใจหรือไม่ก็ตาม กระบวนการให้คำปรึกษานี้จะช่วยนำสมาชิกกลุ่มออกจากชีวิตแฝง Corey (2004) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chaipan (2006) ให้คำปรึกษากลุ่มเป็นกระบวนการที่ผู้ให้

คำปรึกษาจัดขึ้น เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษาที่มีปัญหาล้ายคลึงกันหรือความต้องการเหมือนกัน ซึ่งมุ่งให้ผู้รับคำปรึกษาได้ปรับปรุงตนเอง โดยผู้ให้คำปรึกษาจะคอยเอื้ออำนวยให้ผู้รับคำปรึกษาได้มีโอกาสสำรวจตนเอง แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น กล้าเผชิญความจริง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นภายใต้บรรยากาศที่อบอุ่น จริงใจ การยอมรับความไว้วางใจและความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Mookdamoung (2008) ศึกษาผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยมต่อการตระหนักรู้ในตนเอง ของนักเรียนวัยรุ่นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมมีการตระหนักรู้ในตนเองในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Satchabanphot (2011) ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภาวนิยมที่มีผลต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ของผู้พิการทางกายในสถานสงเคราะห์ผู้พิการและทุพพลภาพ ผลการวิจัยพบว่า ผู้พิการทางกายมีการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมและรายด้านเพิ่มขึ้น หลังจากการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภาวนิยม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในกลุ่มทดลอง หลังได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ลักษณะมุ่งอนาคตระยะติดตามผลไม่แตกต่างจากระยะหลังการทดลอง ทั้งนี้ เพราะจากที่กลุ่มทดลองได้ทำแบบประเมินลักษณะมุ่งอนาคตนั้น พบว่ากลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมแล้ว สามารถค้นพบเป้าหมายของตนเอง มีแบบแผนในการดำเนินชีวิตหลังจากที่สิ้นสุดการเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ สามารถค้นพบถึงศักยภาพของตนเอง มองเห็นถึงความสำคัญในการกระทำของตนเองว่าจะส่งผลกระทบต่อตนเองและครอบครัวอย่างไร สามารถยับยั้งชั่งใจในตนเองได้ ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและมองสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไปในทางบวกมากยิ่งขึ้น ทำให้กลุ่มทดลองมีลักษณะมุ่งอนาคตในระยะติดตามผลไม่แตกต่างจากระยะหลังการทดลอง แม้จะยุติการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มไปแล้ว 4 สัปดาห์ก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Submee (2006) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาแบบอัตถิภาวนิยมมีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ผู้มารับบริการเข้าใจโลกหรือสิ่งแวดล้อมอย่างเต็มที่ เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษารู้สึกว่าตนมีเสรีภาพชีวิตของเขาไม่ได้ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์หรือความต้องการของผู้อื่นโดยสิ้นเชิง และช่วยให้ตระหนักในขอบเขตเสรีภาพของตนเองว่าตนมีเสรีภาพอยู่ในขอบเขตมากน้อยเพียงใด กระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษาแสวงหาความหมายในชีวิต โดยเน้นว่า ชีวิตเป็นสิ่งที่มีความหมาย แม้ขณะนั้นจะอยู่ในภาวะมีความทุกข์ก็ตาม คือช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาพิจารณาอนาคตในลักษณะ มีความหวัง ไม่ใช่ติดข้องอยู่กับอดีต ให้มีความเชื่อว่าเขาสามารถพัฒนาตนเองไปสู่อนาคตที่เขาเป็นผู้กำหนดขึ้นได้ ช่วยให้ตระหนักในทางเลือกของเขา ตระหนักในแรงจูงใจองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเขา และจุดประสงค์ในชีวิต เพื่อจะได้เลือกทางดำเนินชีวิตได้สนับสนุนให้ผู้รับคำปรึกษาได้ใช้เสรีภาพในการตัดสินใจ ไม่หนีความรับผิดชอบในการตัดสินใจ และสนับสนุนให้ผู้รับคำปรึกษาเป็นตัวของตัวเอง ไม่ใช่หวังให้ผู้อื่นตัดสินใจให้ และยังสอดคล้องกับ Corey (2004) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาค้นพบแนวทางในการดำเนินชีวิตที่มีเป้าหมายและคุณค่าสำหรับตนเอง ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้นำสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และในที่สุดผู้รับคำปรึกษาจะรับรู้ว่าเขามีศักยภาพและความเข้มแข็งในตัวเองที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีจุดมุ่งหมายมากขึ้น จึงทำให้กลุ่มทดลองมีลักษณะมุ่งอนาคตในระยะติดตามผลไม่แตกต่างกันในระยะหลังการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ

Udomleartpreecha (2009) ศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมมีลักษณะมุ่งอนาคตในระยะติดตามผลมากกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตในระยะติดตามผลไม่แตกต่างจากระยะหลังการทดลอง แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ทั้ง 10 ครั้ง ทำให้กลุ่มทดลองเกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทิศทางที่ดีขึ้น สามารถนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้จากกิจกรรมกลุ่มที่สอดคล้องกับทฤษฎีอัตถิภาวนิยมไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตตามสภาพแวดล้อมที่ตนเองอาศัยอยู่ สร้างพลังและกำลังใจให้กับตนเอง สามารถจัดการกับความสิ่งกระตุ้นต่างๆ ที่ก่อความวิตกกังวลของตนเองได้ ปรับตัวอยู่กับสภาพและสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพได้อย่างมีความสุข แต่อย่างไรก็ตามในกระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมไม่ได้มีเทคนิคที่เฉพาะเจาะจงว่าควรใช้เทคนิคใดเทคนิคหนึ่ง จึงควรมีการนำเทคนิค หลักการ การให้คำปรึกษาตามทฤษฎีอื่น ๆ มาใช้ร่วมกับทฤษฎีอัตถิภาวนิยมเพื่อนำไปสู่การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง และเกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับกลุ่มตัวอย่าง

การนำผลการวิจัยไปใช้

การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ต่อลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติดในปอเนาะญาลันนันบารู อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา สามารถนำไปใช้ในการวางแผนดำเนินการของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใช้ยาเสพติด ผู้สนใจที่สามารถนำโปรแกรมการให้คำปรึกษาครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ ควรศึกษารายละเอียดขั้นตอนและเทคนิคต่าง ๆ เพิ่มเติม ทำความเข้าใจกระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และเข้าใจในข้อจำกัดแต่ละบุคคลของกลุ่มเป้าหมาย การให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยมไม่ใช่ระบบของการบำบัด แต่เป็นการให้คำปรึกษาที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจกับการมีอยู่และประสบการณ์ของมนุษย์ และเป็นการนำทัศนคติไปสู่การให้คำปรึกษา ทัศนคติหลักที่นำเข้าสู่การให้คำปรึกษา คือการทำให้ผู้รับคำปรึกษาได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขในการดำรงอยู่ของมนุษย์ตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมทั้ง 6 ด้าน และผู้สนใจสามารถนำทฤษฎีการให้คำปรึกษาอื่น ๆ มาใช้ร่วมกับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบอัตถิภาวนิยมได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับกลุ่มเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น กลุ่มวัยรุ่น วัยรุ่น เป็นต้น
2. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมต่อลักษณะมุ่งอนาคตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากการใช้ยาเสพติด อาจมีข้อจำกัดในระหว่างการให้คำปรึกษา ดังนั้นการให้คำปรึกษาต้องมีความยืดหยุ่นและปรับตามสภาพการณ์ แต่ยังคงยึดในกระบวนการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่สนับสนุนทุนวิจัย

References

- Chaipan, K. (2006). *Group Counseling*. Bangkok: Odeon Store. (in Thai)
- Corey, G. (2004). *Theory and Practice of Counseling & Psychotherapy*. California: Thomson Brooks/Cole Publishing Company.
- Frankle, V. E. (1967). *Psychotherapy and Existentialism*. New York : Wishington Square press Inc.
- Gazda, G. M. (1989). *Group Counseling A Development Approach*. Boston : Allyn and Becon.
- May, R. (1967). The Meaning of Anxiety. *Development Review*. 11(7): 8.
- Mischel, W. (1974). *Processes in Delay of Gratification in L. Berkowitz (ed) Advance in Experimental Social Psychology*. New York: Academic press.
- Mookdamoung, A. (2008). *The Effects of Existential Group Counseling on Self - Awareness of Adolescents in Vocational Education*. (Master's Thesis). Burapha University. (in Thai).
- Nurmi, J. E. (1991). How to Adolescent See their Future? A Review of the Development of Future Orientation and Planning. *Development Review*, 11(7): 1 - 5.
- Office of the Narcotics Control Board, 2015. *ONCB Journal*, 31(2): 1-2. (in Thai)
- Office of Yalannanbaru. (2015). Pondokyalannanbaru Retrieved January 5, 2016. from <http://www.yalannanbaru.com/index.php>. (in Thai)
- Satchabanphot, N. (2011). *The Effect of The Existential Group Counseling on Self-esteem Development of Physically Disabled Persons*. (Master's Project). Srinakharinwirot University. (in Thai).
- Shertzer, B. & Stone, C. (1971). *Group Counseling in Fundamentals of Counseling*. New York : Houghton Mifflin Company.
- Submee, W. (2006). *Theory and Process of Counseling Psychology*. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Trotzer, J. P. (1989). *The Counselor and The Group: Integrating Theory, Training, and Practice*. Indiana: Accelerated Development.
- Udomleartpreecha, M. (2009). *The Effects of Existential Group Counseling on Future Oriented in Learning of Mattayomsuksa four Students*. (Master's thesis). Burapha University. (in Thai).